

Volumul VIII, Numărul 14 / 2006

ISSN 1454-9980

Necesitatea înțelegerii globalizării prin modele

(pag. 5-7)

Florian Marcel NUȚĂ

Volume VIII, Issue 1 (14) / 2006

**Cross-cultural
Management
Journal**

NECESITATEA ÎNȚELEGERII GLOBALIZĂRII PRIN MODELE

Florian Marcel NUȚĂ

Rezumat

It's getting more obvious with every day passing by, that the globalization is the framework of every human activity. That's why its better understanding became more and more important during the last years. This phenomena complexity makes things difficult, and asks for an interdisciplinary approach.

Is in our mind to create a dynamic model measuring the globalization. Also the model will explain some interrelationships of the identified factors. We shall search from this point of view, the connection between regionalization and globalization, with a special attention on integration as a regional mechanism.

The econometric measure should put together not only economical variables, but geographical, political and socio-cultural ones. This will ensure a complete understanding of globalization, its determinants and the way those deploy in practice.

Cuvinte cheie: *globalization, integration, relocation, regionalization, model, lohn industry*

Trăim o epocă a integrării. O epocă în care toate principiile protecționiste sunt combătute cu aceeași feroare care le-a consacrat cu decenii în urmă. Spusele lui Abraham Lincoln în privința relațiilor economice internaționale – „Dacă cumpăr o haină din Anglia pentru 10 dolari, eu am haina și englezii au cei 10 dolari. Dar dacă cumpăr o haină din America pentru 10 dolari, eu am haina și americanii au cei 10 dolari”(P. Samuelson)¹ – devin revolute și nu mai au practic nici un înțeles actual pentru promotorii companiilor multinaționale și ai globalizării. Pentru cei care se opun vehement trendului globalist ele capătă noi înțelesuri și sunt mai actuale ca niciodată. Și unii și ceilalți au nevoie de o bună înțelegere a fenomenului. Acest deziderat poate să se îndeplinească printr-o profundă analiză a fenomenului și a tuturor

elementelor implicate și care decurg de aici, eventual printr-o fundamentare de tip cauză-efect a problematicii.

Într-o lume preocupată de problemele globale, în care orice întâlnire în acest sens a grupurilor de lucru a celor mai puternice state din lume, generează proteste violente ale organizațiilor militante anti-globalizare, problemele naționale trec granițele și devin regionale ca mai apoi să atingă nivelul planetar. Se relocalizează odată cu componentele economico-sociale de care depind.

Lumea se integrează. Societatea clasică devine societate informațională, iar Noua Economie, vine în prin plan odată cu preocupările ce țin de schimbările societății. De la teoretizarea economică fundamentală, cercetarea științifică actuală a trecut în sfera modelării fenomenelor economice. Înțelegerii evoluției economice a societății, nu-i mai este suficientă o teoretizare a fenomenelor. Are nevoie de o modelare a lor, o aducere a realității

---

¹ “If I buy a coat from England for \$10, I have the coat and the English have the \$10. If I buy a coat from America for \$10, I have the coat, and Americans have the \$10.” – P. Samuelson, “Economics”;

economice la nivelul unor modele de lucru cvasieshaustive. Virtualul ajută la înțelegerea realului și se explică prin acesta.

Complexitatea fenomenului globalizării nu permite, deocamdată, dezvoltarea unui model care să surprindă totalitatea elementelor sale, însă prin dezvoltarea unor modele economice care descriu aceste elemente, se va putea ajunge la o cuprindere a întregului. În acest demers descoperirea relațiilor parte-întreg și cauză-efect dintre fenomenele analizate este esențială.

Complexitatea fenomenului face ca acesta să aibă nevoie de o analiză interdisciplinară, care să surprindă factorii săi de influență. Fenomenul este atât de prezent încât el devine aproape un laitmotiv pentru tot ce întreprinde individul în evoluția sa istorică. Aproape orice acțiune umană, de la decizia de consum individuală și până la politicile administrațiilor naționale, în diverse domenii, este afectată de o componentă a fenomenului globalist. Era fluxului instantaneu de informații, a catalizat fără îndoială acest lucru, iar principiile tradiționale ale independenței s-au transformat și ele dând naștere libertății de a fi dependent. Interdependența și interacțiunea s-a transpus de la nivel micro la nivel macro, dar a evoluat și pe orizontală, manifestându-se printr-o lărgire a raporturilor dintre indivizi și dintre afaceri de pe orice meridian.

Integrarea economică poate să fie surprinsă ca parte componentă a fenomenului mai amplu, regionalizarea, la rândul său parte a întregului, globalizarea. Conform teoriei cauză-efect, integrarea este generatoare de efecte. Unul dintre acestea este relocalizarea industrială. Procesul de relocalizare este mai ușor de urmărit în condițiile mișcării în spațiu regional al industriei de lohn. Fiind o industrie care depinde mult de costurile forței de muncă, se înscrie foarte bine în parametrii vizați de model. În conformitate cu cele spuse de Fujita și Thisse – „Când diferența salarială este semnificativă, procesul de integrare, în cele din urmă, declanșează relocalizarea fabricilor către periferie” (Fujita, Thisse; 2004)² – valabilitatea parametrului costuri ale forței de muncă, în model, ar trebui să fie evidentă.

De mare ajutor în demersul nostru este și modelul spațial al lui Krugman, ce implică „tensiuni între forțele centripete, care tind să producă aglomerații și forțele centrifuge care tind să le disipeze.” (Krugman; 1992)³ Acest model nu doar schițează structura posibilă a viitorului model, dar și explică anumite aspecte ale acestuia, ca de exemplu condițiile de manifestare ale forțelor centrifuge sau centripete cu caracter integraționist.

După 1989, țara noastră a devenit o destinație favorită pentru industria de lohn (în special în domeniul textil). Condițiile prielnice au însemnat o deschidere fără echivoc în relațiile comerciale internaționale a României, baza tehnologică existentă sau cel puțin ușor de modernizat și mai presus de toate o „mână de lucru” foarte ieftină în comparație cu zonele exportatoare de industrie de lohn. Odată cu tranziția economiei românești de la una centralizată la una de piață s-au schimbat și condițiile. Economia României și-a pierdut avantajul comparativ, sub acest aspect. Odată cu comprimarea distanțelor virtuale dintre economia națională (a României) și „core”⁴, economia națională și-a pierdut atractivitatea pentru industria de lohn, în dauna unor zone mai îndepărtate, atât din punct de vedere al distanțelor virtuale (condiții economico-sociale), cât și al distanțelor reale (geografice), trecându-se astfel la relocalizare industrială.

Concluzii

Prin acest model economic, se caută a se stabili relația dintre relocalizarea industrială și integrarea economică a unei economii naționale într-o regiune economică. Totodată este interesant de văzut cum se poate stabili o modalitate de evidențiere, printr-o relație de tip cauză-efect între integrarea economică și globalizare, și de la parte la întreg între regionalizare și globalizare.

Modelarea unui fenomen atât de amplu cum este globalizarea nu se poate face printr-o simplă corelare a unor factori, variabile, ci printr-o

² Masahisa Fujita, Jaques-Francois Thisse – “Globalization and Evolution of the Supply Chain: who gain and who loses?”, National Bureau of Economic Research, August 2004;

³ Paul Krugman – “A dynamic spatial model”, National Bureau of Economic Research, November 1992;

⁴ centrul, nucleul regiunii economice analizate, în speță Uniunea Europeană;

corelare a unor cauze generatoare, la baza cărora stau, la rândul lor, alte modele economice.

Despre globalizare⁵ este greu de spus când își are punctul de început ca fenomen. Există numeroase voci, care afirmă momentul de vârf al perioadei marilor descoperiri geografice – 1492, călătoria lui Columb în America și 1498, ocolirea Africii de către Vasco da Gama – ca moment zero al procesului de globalizare. La fel de nesigure și timide sunt și previziunile în privința definitivării procesului. Nu este de altfel deloc cert faptul că fenomenul în sine va avea un punct terminus. Pentru tot mai mulți există însă certitudinea că ceva se întâmplă în evoluția societății umane, și acest ceva este globalizarea.

---

⁵ Kevin H. O'Rourke, Jeffrey G. Williamson – "Where did Globalization begin?", National Bureau of Economic Research, April 2000;

Note

1. P. Samuelson –“Economics”;
2. Masahisa Fujita, Jaques-Francois Thisse – “Globalization and Evolution of the Supply Chain: who gain and who loses ?”, National Bureau of Economic Research, August 2004;
3. Paul Krugman – “A dynamic spatial model”, National Bureau of Economic Research, November 1992;
4. Kevin H. O’Rourke, Jeffrey G. Williamson – “Where did Globalization begin?” National Bureau of Economic Research, April 2000.

Florian-Marcel Nuță (florian100780@yahoo.com)

Doctorand al școlii Doctorale a FEAA – Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași; Master în economie obținut la Universitatea „Dunărea de Jos” Galați .

A publicat un articol în Journal of Economic Asymmetries (JEA), ISSN 1703-4949 și a participat la diferite workshop-uri asupra Societății Informaționale.